

Sygn.akt. II S 441/19

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2019 roku.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Magdalena Meroń –Pomarańska (spr.)

Sędziowie: Katarzyna Biernat-Jarek

Beata Tabaka

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie o sygn. akt I Co 2339/19/N toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa Nowej – Huty w Krakowie

postanawia:

1. zwolnić skarżącego od opłaty od skargi na przewlekłość postępowania;
2. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej – Huty w Krakowie o sygn. akt I Co 2339/19/N nastąpiła przewlekłość postępowania;
3. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej – Huty w Krakowie na rzecz skarżącego kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych;
4. oddalić skargę w pozostałej części.

SSO Katarzyna Biernat - Jarek SSO Magdalena Meroń - Pomarańska SSO Beata Tabaka

Uzasadnienie pkt. 2-4

Skarżący M. J. wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa Nowej – Huty w Krakowie do sygn. akt I Co 2339/19/N. Skarżący wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania w wysokości 4 tysiące złotych oraz kosztów niniejszego postępowania, jak również o nakazanie podjęcia natychmiastowych czynności zmierzających do rozpoznania powództwa.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga co do zasady zasługiwała na uwzględnienie.

Rozpoznając niniejszą skargę, Sąd Okręgowy ustalił następującą sekwencję czynności procesowych w Sądzie Rejonowym dla Krakowa –Nowej Huty w Krakowie:

- 12. 01. 2019r. skarżący złożył wniosek o zobowiązanie dłużników do wyjawienia majątku;
- 24. 01. 2019r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej Huty wydał postanowienie o stwierdzeniu swojej niewłaściwości miejscowej i przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Myślenicach, wysłano je stronom 18.02. 2019r;
- 25.03. 2019r. wydano zarządzenie nakazujące odnotowanie prawomocności w/w z dniem 1 03. 2019r. postanowienia i przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Myślenicach;
- 14.05. 2019r. wykonano powyższe zarządzenie, 16 maja Sąd Rejonowy w Myślenicach otrzymał akta sprawy;
- 25.06. 2019r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie otrzymał zwrócone przez Sąd Rejonowy w Myślenicach akta sprawy;
- 31.07. 2019r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty postanowił o reasumpcji postanowienia z dnia 24.01. 2019r. w ten sposób, że stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wieliczce; wysłano je stronom 09.09.2019r;
- 26.09. 2019r. skarżący złożył przedmiotową skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania;
- 9 października zarządzono odnotowanie prawomocności postanowienia z dnia 31.07.2019 r. z dniem 24.09. 2019 r. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wieliczce.

Zgodnie z art. 2 ust 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Zgodnie z kolei z art. 2 ust 2 tej ustawy dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Analiza poszczególnych czynności w sprawie pod kątem ich celowości i terminowości daje podstawę do przyjęcia, że w sprawie nastąpiła przewlekłość postępowania. Jediną czynnością merytoryczną pozostawało wydanie postanowienia o stwierdzeniu niewłaściwości, co trwało w sprawie przez 10 miesięcy, jest to niewątpliwie zbyt długi okres, nieusprawiedliwiony charakterem czynności. Przewłoka miała miejsce nie tylko w tej sferze, ale również przyczyniło się do tego zbyt długie wykonywanie zarządzenia o przekazaniu akt w okresie od marca do maja 2019r. W związku z powyższym, należy uznać że sprawie nastąpiła przewlekłość i spełnione zostały przesłanki z art. 2 ust. 1 i 2 przytoczonej wyżej ustawy. Dokonując oceny zasadności żądanej kwoty Sąd wziął pod uwagę długotrwałość procedowania w sprawie, charakter sprawy ale również wysokość dochodzonej kwoty, istotność sprawy oraz wagę dostrzeżonych w toku postępowania uchybień i zaniedbań oraz wskazania art. 12 ust. 4 cyt. ustawy, zgodnie z którym uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa, sumę pieniężną w wysokości od 2000 do 20 000 złotych. Wysokość sumy pieniężnej, w granicach wskazanych w zdaniu pierwszym, wynosi nie mniej niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, niezależnie od tego, ilu etapów postępowania dotyczy stwierdzona przewlekłość postępowania. Sąd może przyznać sumę pieniężną wyższą niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, jeżeli sprawa ma szczególne znaczenie dla skarżącego, który swoją postawą nie przyczynił się

w sposób zawiniony do wydłużenia czasu trwania postępowania. Na poczet tej sumy zalicza się kwoty przyznane już skarżącemu tytułem sumy pieniężnej w tej samej sprawie. Procedowanie w niniejszej sprawie trwa krócej niż rok; obecnie będzie ono kontynuowane przed sądem miejscowo właściwym. Jakkolwiek sprawa wciąż znajduje się na wstępnym etapie, poza omawianym wyżej okresem, nie występuje w sprawie inna przerwa świadcząca o zwłoce. Co więcej, kwota jakiej wnioskodawca domaga się od dłużnika jest niższa niż suma zasądzona w niniejszym postępowaniu. Jest to kwota na tyle niewielka, że, nawet biorąc pod uwagę trudną sytuację materialną skarżącego, nie można przyjąć, by sprawa miała dlań obiektywnie szczególne znaczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 4 przytoczonej wyżej ustawy. Skarżący zresztą nie udowodnił zaistnienia w sprawie okoliczności, o której mowa w tym przepisie. Reasumując, zasądzona w punkcie trzecim sentencji kwota jest adekwatna zarówno co do skali przewlekłości, jak i wagi sprawy, jest ona wystarczająca do zrekompensowania szkody powstałej wskutek zaniedbań Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej-Huty w Krakowie. Podstawę orzeczenia dla tejże części stanowił art. 12 ust. 2 i 4 w/w ustawy.

W pozostałym zakresie, tj. w przedmiocie zasądzenia kwoty ponad 2 tysiące złotych oraz nakazania podjęcia natychmiastowych czynności zmierzających do rozpoznania powództwa i zasądzenia kosztów postępowania, skarga podlegała oddaleniu. Jak wskazano wyżej, kwota 2 tysięcy złotych jest wystarczająca i uzasadniona, w związku z czym zasądzenie jej w większej wysokości nie ma podstaw w stanie faktycznym sprawy. Nakazanie zaś dokonania określonych czynności Sądowi, którego działania skarga dotyczy byłoby bezprzedmiotowe, gdyż sprawa zostanie przekazana Sądowi Rejonowemu w Wieliczce, który to Sąd jest właściwy do jej rozpoznania i to tenże Sąd będzie dalej procedował w niniejszej sprawie. Jako, że skarżący nie poniósł żadnych kosztów postępowania, oddaleniu podlegał także jego wniosek w tym przedmiocie. Z uwagi na powyższe, skarga w pozostałej części okazała się niezasadna i orzeczono jak w punkcie czwartym sentencji na podstawie art. 12 ust. 1 w/w ustawy.

SSO Katarzyna Biernat - Jarek SSO Magdalena Meroń - Pomarańska SSO Beata Tabaka